

Wie laat de hond uit? / #29 Mijn hond reageert op reflecties (Audiotranscript)

Linda Zegers: Bij dit soort specifieke, bij reflecties, lichtjes, zie je dat het gedrag zich ontwikkelt naar echt een...

Marieke: Obsessie.

Linda Zegers: Obsessie. Die hond heeft daar ook geen zeggenschap meer over. Die heeft niet eens meer echt een keus.

Jet: Deze podcast wordt je aangeboden door Smuldier, het allerlekkerste hondenvoer.

Voice-over: Ja, hallo, dit is weer een nieuwe aflevering van 'Wie laat de hond uit?'. Jet, Lysbeth en Marieke over het leven met hun viervoeters. Dit keer vanuit de dierenspecialzaak ZOO&ZO in Ede. Hondengedragdeskundige Linda Zegers geeft tips over hoe je omgaat met een hond die extreem reageert op reflecties, maar we beginnen met de vraag van luisteraar Tom.

Tom: Hallo, goedendag.

Jet: Oh, dat klinkt gezellig, spreek ik met Tom?

Tom: Ja, ja, dat klopt.

Jet: Hallo Tom, je spreekt met Jet van de podcast 'Wie laat de hond uit?'.

Tom: Goedemiddag.

Jet: Een goeiemiddag, oh, dat klinkt al gelijk helemaal gezellig. Tom, ik heb begrepen dat jij niet alleen een vaste luisteraar bent, maar dat je ook een vraag hebt voor ons.

Tom: Ja, dat klopt. Het gaat over onze reu, genaamd Barry.

Jet: Barry.

Tom: Dus nu ziet hij op.

Jet: Ja.

Tom: En ja, het probleem is eigenlijk dat hij nogal zot is op reflecties.

Jet: Dat is wel wonderlijk, Tom. Het is heel wonderlijk, want die reflecties, dat doe ik altijd met mijn katten en daar springen ze dan als een malle op af. Je weet zeker dat een hond is?

Tom: Ja, ja, ja, ja, we hebben ook katten. Inderdaad.

Jet: Misschien kopiëert 'ie het gedrag dan wel. Maar maak je je daar zorgen om.

Tom: In het begin niet, maar nu gaat mijn hond nog twee uur lang in de tuin zoeken naar de reflectie. Hij is daar wel duidelijk obsessief over.

Jet: Ah, ok, nou goed.

Tom: Hij heeft dat ook als we 's avonds aan tafel eten. Dan komt de reflectie van de smartwatch tegen de muur.

Jet: Ah, gossie. Hij gaat helemaal door het geluid op het moment dat hij reflecties ziet en dan kan hij het moeilijk vergeten. Is dat al vanaf het begin af aan al zo?

Jet: Nou goed, Tom, ik ga met Marieke en Lysbeth, die er natuurlijk altijd zijn, daarmee eventjes aan de haal en we hebben natuurlijk ook een deskundige, dus die gaan we dat ook voorleggen of je, ja misschien iets kunt veranderen daaraan of in ieder geval je hond gerust kan stellen, want dat is eigenlijk het belangrijkste, begrijp ik van jou.

Tom: Ja, klopt, zeker.

Jet: Nou, blijf luisteren, Tom. Maar hartstikke leuk, dank je wel voor je vraag.

Tom: Oké, ik heb het graag willen doen. Jullie ook bedankt.

Jet: Dank je wel. Dag Tom.

Tom: Dag, fijne dag.

Marieke: Hoi, ik ben Marieke, mijn hond heet Mila en ze is het allerbeste maatje die ik me zou kunnen voorstellen.

Jet: Hallo, ik ben Jet mijn hond heet Poppy en ze was een zwerver, maar is nu de koningin van Rotterdam.

Lysbeth: Hallo, ik ben Lysbeth en ik heb Rafieq meegenomen, waar ik per ongeluk zes jaar geleden verliefd op werd.

Jet: Ja, en één ding hebben we allemaal gemeen, wij hebben allemaal het allerleukste hondje van de hele wereld.

Marieke: Dat zeker.

Voice-over: Aflevering 29: mijn hond reageert op reflecties.

Jet: Lysbeth, doet Rafieq dat ook als 'ie reflecties ziet?

Lysbeth: Nee, ik zou niet weten wat 'ie dan moest doen eigenlijk. Dus ik zie ook nooit reflecties moet ik heel eerlijk zeggen, dus ik zou ik niet weten waar.

Jet: Als jij ze niet ziet, ziet hij ze ook niet.

Lysbeth: Nee, daar ga ik maar vanuit.

Jet: Oké en Marieke, heb jij hier ervaring mee?

Marieke: Nou, Mila let wel goed op, maar dat is meer om te kijken waar ze in de zon kan gaan liggen en die is niet op die reflecties gefocust. Ik kan me wel voorstellen dat honden dat hebben en vooral de honden die daar heel erg opgefokt ook zijn, maar die daar ook sowieso al heel specifiek gedrag voor vertonen. En ik kan me wel die fixatie ergens voorstellen, maar ik vind het wel heftig dat het zo lang duurt.

Jet: Ja, als dat nog twee uur, ja, dat Tom zei net: dan gaat 'ie gewoon nog twee uur in de tuin zoeken. Vind ik wel zielig ook.

Marieke: Ja, dus dat is voor Barry, denk ik, wel echt een probleem.

Jet: Ja, nou, ja, Poppy doet het dus ook, alleen niet zo problematisch. Dat zie ik meer als spelen en ik zie haar daar ook een soort van vrolijk daar achteraan gaan. En ik heb altijd eigenlijk het idee gehad, daarom zei ik ook tegen Tom 'weet je zeker dat een hond is?'. Ik heb natuurlijk ook katten en die doen dat natuurlijk, die vinden dat ook leuk en die springen daarop af. En ik vermoed eigenlijk dat het bij Poppy komt dat ze daar achteraan gaat, omdat ze dat gezien heeft van die katten. En ik zie regelmatig dat ze ook een beetje gedrag van elkaar overnemen. Maar dat is dus niet zo problematisch. Op het moment dat die reflectie er niet meer is, lijkt Poppy het vergeten, dus denk ik dat ze daar weinig last van heeft. Aan tafel is ook weer aangeschoven deskundige Linda Zegers, ze is al eerder een keer te gast geweest. Dat vonden we fijn. Daarom vinden we het extra fijn dat je weer terug bent.

Linda Zegers: Dank je wel.

Jet: Ja, een hond die zo heftig reageert en zo langdurig op zoek gaat naar waar die reflecties vandaan komen. Wat kan daar achter zitten?

Linda Zegers: Nou ja, kijk, het is heel lastig om te weten waar het begon en wat nou precies de aanleiding is geweest. Je kan heel veel verschillende redenen hebben om dit te doen. Meestal begint het vanuit een spelletje, bijvoorbeeld. Sommige, niet dat deze mensen, weet ik dat niet, hebben ze niet gezegd, maar mensen doen het soms zelf. Die denken: oh, dat is leuk, dat vindt mijn hond leuk. Dus het probleem is een beetje dat in de hersenen van de hond gebeuren heel veel dingen. Op het moment dat je dit gedrag ziet en op het moment dat je hoort dat een hond al twee uur nodig heeft om er van los te komen, dan gebeurt er in het brein al dusdanig veel dat je daar eigenlijk maar één ding kan doen, is voorkomen dat het gedrag begint. En op het moment dat het gedrag begint, maar dat is echt een kwestie van energie erin steken, zoeken naar wat werkt, want daar is niet een kant en klare oplossing voor. Dan zou je kunnen proberen om deze hond een alternatief te geven.

Jet: Afleiden.

Linda Zegers: Ja, alleen afleiden, als deze hond hier zo, kijk wat er gebeurt, is dat het beloningssysteem in je hersenen wordt geactiveerd en je kunt het een beetje vergelijken, niet één op één, maar dat is de beste manier om het uit te leggen, dat het verslavingscentrum van mensen, als ze drugs gebruiken of mensen die hardlopen, die zo daaraan gewend raken...

Jet: Die maken endorfine aan.

Linda Zegers: Nou ja, en dat, waarom weet ik niet precies, maar bij dit soort specifieke, bij reflecties, lichtjes, dat soort dingen zien we, ook bij katten kan je dat trouwens krijgen, zie je dat het gedrag zich ontwikkelt naar echt een...

Marieke: Obsessie.

Linda Zegers: Obsessie, die hond heeft daar ook geen zeggenschap meer over. Die heeft niet eens meer echt een keus. Het wordt aangezet en dat proces in die hersenen vindt op de één of andere manier, als een soort, als je ergens benzine op gegooit hebt en je maakt een spoortje en je doet hier het vlammetje aan en dan whoesh.

Jet: Kan je het niet meer tegenhouden.

Linda Zegers: Dan zie je daarna het element in de fik gaan, waar je de benzine overheen gegooit hebt. Zo kun je het een beetje visualiseren, dat is wat er gebeurt. De reflectie is het vlammetje wat je bij het spoortje van de benzine houdt en meteen gaan die hersenen aan. En dan heb je afhankelijk per hond, komen er per opwindingsniveau waar je ingaat, dus hoe meer opwindings jij voelt, hoe meer: dat vind ik echt heel leuk. Of nou ja, dat vind ik gewoon leuk. Dat bepaalt ook weer welke stofjes er vrijkomen en welk stofje er vrijkomt heeft weer invloed op hoe lang het duurt voordat het stofje uit je lijf is, want het ene stofje is gewoon veel sneller weer weggevoerd als het andere stofje. En bij deze hond, klinkt het alsof 'ie in zo'n hoge opwindings schiet. Heel snel.

Jet: Ja, vrij snel inderdaad.

Lysbeth: Van nul tot honderd in twee seconden.

Jet: Ja, precies, ja.

Linda Zegers: Ja, en zo begint het nooit. Het begint altijd met een klein beetje. Maar als iemand begint met een keer een jointje, die denkt: lekker. Zo weet je, dat, en dan neem je een beetje meer. Of je gaat een ander dingetje proberen of jouw anticiperen op wat gaat komen, speelt mee in je opwindings bij dit soort dingen. Dus als jij weet dat je morgen naar het pretpark gaat als kind, dan ben jij de dag daarvoor al helemaal: we gaan! En de beleving van het pretpark, draagt nog weer bij aan de beleving van pretpark.

Jet: Maar jij maakt nu om duidelijk te maken wat er gebeurt in de hersens, bij de hond, dat maak je heel wezenlijk duidelijk door de vergelijking te maken met wat er gebeurt met

mensen als er drugs in het spel is. Maar drugs is doorgaans niet heel gezond en kan heel gevaarlijk uitpakken, is dat ook vergelijkbaar? Of kunnen we het daar laten?

Linda Zegers: Nee, ik denk dat als een hond, het hangt ervan af hoe vaak deze hond hierin zit, Het is natuurlijk voor geen enkel lichaam goed om langdurig een percentage van de dag met die hoge opwinding te moeten zijn.

Jet: Dat is gewoon stress. Het stressniveau gaat dan echt omhoog.

Linda Zegers: Het is stress. Waarschijnlijk voelt die hond zich in eerste instantie op momenten dat de reflectie, ik weet dat niet, sommige honden doen het ook uit een stuk, die zijn al helemaal niet meer ermee op hun gemak. Dat is een soort dwangmatig, ik wil het eigenlijk niet meer doen, maar ik moet het gewoon doen. Maar heel veel honden vinden het ook gewoon leuk, totdat het weg is. En omdat zij nooit, maar dan ook echt, kijk, normaal gesproken heeft het brein het systeem van jagen zo gemaakt dat jagen zelf al zelfbelonend werkt in je hoofd. Dat vind je leuk. Jagen zelf is leuk. Anders dan zou je nooit als hondachtige, of katachtige, of wat dan ook opnieuw gaan jagen als je een keer iets niet vangt, want je hebt maar een kans op één op tien. Of één op zeventig.

Marieke: In Mila's geval één op 100, want die rent niet zo snel.

Linda Zegers: Nee, maar uiteindelijk heb je een keer resultaat en bij deze specifieke factoren waar wij nu over praten, lichtjes, reflecties dat soort dingen heb je nooit resultaat, want dat is niet te vangen.

Jet: Ja.

Linda Zegers: Ik denk zelf dat m'n logische brein zegt: daar zit dan een oorzaak, waardoor die frustratie dus op een gegeven moment zo hoog oploopt, maar ook die opwinding. Want dat is bij de hond: ik moet, het moet, het moet. En het lukt nooit. Dus je blijft steeds langer op zoek naar waar is het, kan ik het toch? En dat is een schadelijke plek om te zijn. Dus ik zou wel aanraden deze mensen om iemand te zoeken die er echt verstand van heeft.

Jet: Echt een gedragsdeskundige.

Linda Zegers: Ja.

Jet: Echt een hondenpsycholoog misschien.

Linda Zegers: Ja, maar niet iemand die het met druk eruit wil halen, want dat heeft geen zin. Je kunt het alleen voorkomen, maar dat als het op de zonreflecties is, je kan moeilijk je hele huis gaan afplakken, dus dat kan niet.

Jet: Nee, maar ja, en als je dan naar het huis gaat, kom je ze ook weer tegen, dus dat kan niet.

Lysbeth: Lijkt me ook heel lastig te reproduceren. Weet je, een konijn kan je gewoon in de kamer zetten en zorgen dat die daar niet gek van wordt, of een kat, of weet ik het wat. Maar reflectie, ja.

Linda Zegers: Ja, ik heb ze wel regelmatig getraind hiervoor. Je kunt een alternatief aanbieden en dan is het een beetje aan de hond of die het wel of niet pakt.

Lysbeth: Dat 'ie snapt dat het één hetzelfde is als het ander.

Linda Zegers: Nou, of 'ie het wil.

Marieke: Of 'ie het belangrijk genoeg vindt ook.

Linda Zegers: Je moet iets bieden wat dezelfde waarde...

Lysbeth: Opwinding regelt.

Marieke: Of zelfs nog hoger.

Linda Zegers: Ja, de moeite is om hiermee te stoppen en je kunt natuurlijk proberen om kort aanbieden, maar als deze hond nu één flits ziet, twee uur zoekt, ja, dan...

Lysbeth: Wordt een hele lange training.

Linda Zegers: Nou ja, als je er actief mee bezig gaat, kun je daar wel iets mee. Maar het is niet zo dat, oh doe maar dit en biedt dan maar. Kijk, ik kan niet zeggen: bij deze hond geef 'm maar elke keer een koekje, dan komt het wel goed. Want dat weet ik niet. Want je weet niet wat deze hond, dat is de tocht die je aan moet gaan, de zoektocht wat deze hond belangrijker of evenveel waarde gaat geven als dit.

Jet: Want jij zegt: ik heb wel meer te maken gehad met honden die zo heftig reageren op reflecties, dan probeer je een alternatief aan te bieden. Kun je een voorbeeld geven van de alternatieven die jij geboden hebt?

Linda Zegers: Nou ja, kijk, je gaat eerst even kijken waarom doet een hond het? Dus wil 'ie het weg hebben. Maar dat klinkt bij deze hond niet, want dan zou je niet twee uur blijven zoeken. Dus ik ga ervan uit dat deze hond dat graag te pakken wil krijgen. Dan moet je kijken of 'ie iets anders wil pakken. Nou, en dan is het is deze hond voergemotiveerd of spelgemotiveerd, speelgemotiveerd. Dan kun je kijken als je iets gevonden hebt, wat 'm motiveert of je 'm een handeling, want dit is een handelende verslaving, zeg maar. Het maakt dat de hond handelt, iets doet. Dus niks doen daartegenover zetten, dat zou ik nooit kiezen. Want...

Marieke: Dat ga je niet winnen.

Linda Zegers: Dan ga je niet winnen en dan moet je druk gaan gebruiken om te zeggen: je moet blijven liggen, je mag er niet reageren. Ja, dan kan...

Lysbeth: Dan train je 'm.

Linda Zegers: Nou ja, het lukt wel. Bedoel als jij genoeg druk uitoefent, blijft 'ie wel liggen. Dat is het probleem niet. Alleen het lost je probleem niet op, want die hond ligt daar nog steeds met dezelfde emotie.

Jet: Ja. Dat gaat van nul tot honderd, zullen we maar even zeggen, dat kun je bijna niet wegdrukken. En dan is de vraag, moet je dat dan doen met druk ook. Ik geloof daar zelf niet zo in.

Lysbeth: En als je het doet...

Marieke: Dat is ook een welzijnsaantasting.

Lysbeth: Doet zo je wel.

Linda Zegers: Ja, maar ik kan jou op een briefje geven als je dit onderdrukt, krijg je 't ergens anders, komt het terug.

Jet: Nou ja, dat dus, en het is ook maar: wil je op die manier met je hond omgaan? Dus eigenlijk zeg jij, je moet er gewoon heel veel tijd in stoppen, want er is wel duidelijk sprake van dat de hond er stress van beleeft en dat duurt te lang. En dat is niet goed. En hij zit op een plek, zeg maar emotioneel, zullen we maar zeggen waar 'ie niet wil zitten. Dus het is wel echt iets waar je mee aan de slag moet gaan.

Marieke: En ik denk dat je dat niet zelf moet willen doen. Ik denk echt dat je hier, wat je ook zei, een specialist voor moet vinden die echt kan kijken naar: wat is de oorzaak? Waarom doet je hond wat 'ie doet? En dus ook al gaan kijken van: oké, hoe kunnen we dit onderbreken of oplossen? Of hoe kunnen we dit gaan doen?

Jet: Ombuigen, ja.

Marieke: Ja, op een dierlijk vriendelijke manier.

Jet: Vooropgesteld vind ik het wel altijd heel erg pleiten dat mensen dus hun hond op die manier in de gaten houden. En dus iets constateren en daarmee dus de boer op gaan, om te onderzoeken hoe kan ik m'n hond hierbij helpen? Want ik zie iets waarvan ik denk dat het niet goed is.

Linda Zegers: Nee, dit is natuurlijk een hele goede constatering. Het is alleen echt...

Jet: Geduld.

Linda Zegers: Heel vervelend nieuws, je kunt er niet echt, dit is een beetje en dat is waar je de vergelijking met verslaving kan maken.

Jet: Ja.

Linda Zegers: Stel je voor, je bent in staat om dit uit z'n leven te halen en je biedt een alternatief, of alleen het alternatief. Op het moment dat jij er niet bent om het alternatief aan te bieden, dan heb je altijd bij dit soort honden in mijn ervaring dat ze toch weer kiezen.

Jet: Ja, ja. Dat is echt een hele duidelijke, een lange adem hebben. Er is niet direct een pasklare oplossing of concreet voorbeeld dat je zegt: oké, als je dit stapsgewijs gaat doen, dan los je het op.

Lysbeth: Nee, jij bent de dealer ja, als de dealer er niet meer is, gaat 'ie zelf op zoek naar drugs. Dat is eigenlijk het verhaal.

Linda Zegers: Als jij er niet bent en de zon begint te schijnen en hij gaat op dat moment, dan zit 'ie wel weer. Heeft 'ie wel weer gebruikt.

Lysbeth: Ja.

Linda Zegers: Alleen op het moment dat je de helft van het gebruik kan wegnemen, dan heeft 'ie wel de helft van de tijd niet die adrenaline-stoten in z'n lijf. Waardoor 'ie de frustratie op dat moment in ieder geval niet voelt. Kijk, die oplotende frustratie brengen mensen in burnouts.

Marieke: Ja, ik denk dat hier ook het begin ligt in een stukje management. En het lastige is dus er is schaduw of er is een reflectie van de zon. Dus het is niet zoals met een lampje dat je kan zeggen: o, ik leg het lampje weg, ik doe het niet meer. Maar het is iets in het dagelijks leven en daar, denk ik, in eerste instantie kijken: hoe kunnen we het zoveel mogelijk voorkomen en ook als we weg zijn, hoe kunnen we zoveel mogelijk de gordijnen ervoor doen?

Linda Zegers: Dan kun je wel makkelijk dingen als het één bepaalde deur is, want en volgens mij hoorde ik zonet wel over een bepaalde achterdeur, ja, misschien dat je daar van die...

Marieke: Lamellen voor kan doen.

Linda Zegers: Plakfolie.

Jet: Plakfolie, is misschien een idee.

Linda Zegers: Dat de lichtbreking anders is of dat er geen lichtbreking meer door dat raam komt op dat niveau. Dan help je je hond in ieder geval op die specifieke plek. En dan heb je alleen nog maar te maken met bijvoorbeeld buiten met je horloge. Ja, maar dan kun je zeggen: oh, ik zie 'm, ik draai mijn horloge even om. Maar het zal, inderdaad wat je zegt, een stuk management zijn, waar je in het begin ook heel vaak nog hebt: o, kak, die had ik even gemist.

Marieke: Qua ondersteuning zouden ze daar iets kunnen doen. Weet je dat zo, qua gedragsmedicatie of supplementen?

Jet: Dat was mijn volgende vraag, Marieke.

Linda Zegers: Ja, ik denk dat daar mogelijkheden voor zijn.

Marieke: Altijd in overleg met je dierenarts en met een gespecialiseerde dierenarts.

Linda Zegers: Ja, dat. En dan zou ik denken aan... Dan zou je niet, ik denk dat de ondersteuning dan moet zitten in hoe sneller hij, dat 'ie het sneller los kan laten.

Marieke: Ja, het herstel.

Linda Zegers: Dat 'ie sneller kan herstellen. Niet in, er is geen magisch pilletje wat kan zorgen dat 'ie niet meer gaat jagen, want jagen is gewoon voor honden een soort...

Jet: Oerinstinct.

Linda Zegers: Ja. En als je één keer gefixeerd bent op dit, is dat het is. Ik heb echt wel gemerkt dat het kan, maar als mensen niet het blijvend blijven managen en ondersteunen, dan is het eigenlijk gedoemd om niet te lukken.

Marieke: Ja, en ik denk dat het dan wel echt, dat dit wel echt een serieus probleem ook is, waar Tom wel echt mee aan de slag zal moeten.

Jet: Ja en tot slot, denk ik, maar dat moet je maar toelichten als dat wel of niet zo is, op het moment dat je ziet dat je hond reageert op een reflectie denk ik dat het voor jou als baasje ook belangrijk is om daar niet hysterisch mee om te gaan, want dan denk ik dat je het alleen maar voedt. Dus dat het ook belangrijk is om zelf rustig te blijven en te kijken of je dat op een rustige manier weg kan halen, die reflectie.

Linda Zegers: Kijk, heb jij een pup van bepaald, laten we vooropstellen dat elke hond dit kan ontwikkelen. Maar je hebt natuurlijk rassen en kruisingen van die rassen ook, vlak dat niet uit, die gefokt zijn voor bepaalde doelen, waarbij bijvoorbeeld visueel kijken en jacht, of...

Marieke: Een beetje stalken met de ogen, zeg maar.

Linda Zegers: Dat dat natuurlijk bij bepaalde rassen wat sneller geactiveerd wordt en die rassen zijn bevattelijker voor het ontwikkelen van een verslaving, dat ongewenste, obsessieve gedrag. En als je bij dat soort rassen het in het klein al ziet, zou ik er wel voor pleiten om dan, dan kun je namelijk nog wel makkelijk zeggen: nou, kom, dat doen we niet, hier heb je een ander speeltje om je op...

Jet: Nee, maar goed, deze hond is natuurlijk al vier.

Linda Zegers: Deze heeft het al ontwikkeld.

Jet: Dus het enige wat je kan proberen te zijn als baasje is die veilige haven blijven en niet nog eens olie op het vuur te gooien door zelf paniekerig naar het raam te rennen, maar gewoon heel rustig: ik ga dit oplossen, I've got you.

Linda Zegers: En als zij bijvoorbeeld de hond in de tuin zien, die nog steeds op zoek is, dan zou ik wel de tuin inlopen, rustig aanlijnen, mee naar binnen nemen, zodat je 'm in ieder geval uit z'n proces haalt. Ja, en dan kijken of je hem wel, misschien vindt 'ie bepaalde runderkopstuk wel heel lekker om op te knagen en dat je dan dat er in ieder geval aanbiedt. Kijk, de vraag of dit aanpakt, is wat anders, daar heb ik geen antwoord op.

Jet: Je kunt het proberen in ieder geval. Alweer een geruststelling.

Linda Zegers: Ik zou wel, 'm dan bijvoorbeeld naar binnen halen en zeggen: nou, we gaan hier niet twee uur op zoek. Dat is wel, want al die tijd is dat geactiveerd. Je wil wel zo snel mogelijk het proces stopzetten, als het in werking stelt.

Marieke: Ja, ik zouden ook niet met lampjes en laserstralen spelen.

Jet: Nee, nee. Nou vermoed ik ook niet dat hij dit zal doen met dit probleem. Nou goed, Tom, ik hoop dat je een klein beetje op weg bent om Barry te kunnen helpen, want we vinden het zielig. Goed dat je het aan de kaak stelt. Zoek hulp met je hond, want daar zou je hem blij mee kunnen maken. Dank je wel voor deze duidelijke toelichting, Linda. En dank je wel, Marieke, dank je wel, Lysbeth. En tot de volgende 'Wie laat de hond uit?'

Marieke: Woef, woef, woef, woef.

Voice-over: Tot zover deze aflevering van 'Wie laat de hond uit?'. Als je deze podcast interessant vindt, schroom dan niet om er anderen over te vertellen op social media of in het echte leven. Er schijnen mensen te zijn die niet van het bestaan van deze podcast weten. Vergeet je niet te abonneren op deze podcast in je favoriete podcastapp. En nog beter is het als je een review achterlaat, want dan wordt onze podcast beter vindbaar voor andere hondenliefhebbers. Heb jij ook een vraag voor de deskundigen, stuur dan een mail naar podcast@smuldier.nl. Enne... vergeet niet je hond extra te verwennen vandaag. Doei.

Voice-over: Je houdt van ze en daarom geef je ze het allerbeste. Knuffelen, daar zijn ze dol op. Een wandeling op z'n tijd, vinden ze heerlijk. En die bal die ze steeds kwijtraken, die haal ik gewoon voor ze op. Kleine moeite, want ze geven mij namelijk het aller-, allerlekkerste eten. Ik ben Max, ik ben een smuldier. Smuldier, het allerlekkerste hondenvoer. Kijk ze nou, zijn ze niet geweldig, mijn mensen?